

Dragoș Vasiliu (din Mondial) nu mai este, fiind răpus de cancer... Mondial a fost înființată în 1966 de Filip Merca - ch.bas, cu Gabriel Drăgan (voce), Dragoș Vasiliu (chitară ritmică) și Florin Dumitru (baterie), studenți ai Politehnicii. Primul disc EP al formației este uluitor, cuprinde cântece intrate în patrimoniul de aur al muzicii noastre pop-rock: Primăvara, Romanță fără ecou - cunoscută prin primul ei vers: „Iubire, bibelou de porțelan”, De va veni la tine vântul și Atît de fragedă. Formația se reface în 1998, cu ocazia Festivalul-Concurs Național Studențesc de Pop-Rock „Iubire bibelou de porțelan”. Desigur că Dragoș a lucrat tot timpul ca inginer, așa a ieșit la pensie, ca șef de exploatare transport electric, la RATB. Era un povestitor rarisim, cu memorie de computer, își amintea amănunte incredibile, de care nu mai știau nici colegii lui de formație!

Cornel Guriță. Adolescență chinuită - cu părinți și frate în închisoare (perioada Stalin - Dej), într-o familie de intelectuali. Devine solistul formației Cometele, cap de afiș al serilor de dans la casele de cultură bucureștene, apoi al formației Olympic 64. Este perioada sezoanelor legendare pe litoral, recitaluri incendiare susținute seară de seară la Hotelul Perla - Mamaia. Ca și alți muzicieni (ex. Horia Moculescu) se însoară cu o turistă suedeză, devine cetățeanul suedez Cornelius Jacobson și ca delegat al firmei Continent Resor aduce la mare și la munte avioane pline cu tinere înalte și blonde. Fondează discoteca Scandinavia de pe malul lacului Siutghiol, devenită faimoasă datorită disc-jockeyului Vladone (Cristian Vlădescu). După divorț și pensionare, se repatriază și locuiește liniștit cu soția și fetele în casa construită pe malul lacului Băneasa. Fumător înrăit, este răpus de cancerul pulmonar. A fost unul dintre primele staruri rock autohtone. Încet-încet se duce generația care a construit muzica noastră pop-rock în anii '60-'70.

Daniel Stănculescu s-a dus la ceruri! Inexplicabil (nu vom ști niciodată CUM s-a dus mașina sa pe contrasens), neașteptat. Puțini mai știau că se numește Daniel Stănculescu, și-a înlocuit numele cu o poreclă de prestigiu - DJ Tigaie. Că era un profesionist impecabil, se știa (cunoștea hituri străine și autohtone de toate stilurile, din toți anii - ca urmare a unei activități de 40 de ani). Ceea ce se cunoaște mai puțin erau sufletul, osatura interioară, generozitatea, prietenia, buna cuviință. Părea că nu este niciodată bolnav, mohorât sau supărat, emana voie bună, vibrații pozitive, veselie. Dumnezeu să-l odihnească!

George Bunea. După liceu urmează Școala populară de artă - secția canto, iar în 1950 devine corist în corul armatei. În 1952 este detașat la ansamblul „Ciocârlia” și se lansează cu melodia „Mi-a născut nevasta un flăcău” (H. Mălineanu), fiind angajat ca solist vocal la ansamblu până în 1956. În anul 1957 este angajat la Teatrul „Constantin Tănase”, unde debutează în „Concertul popoarelor” cu melodiile „Granada” - repertoriu internațional și „Un telefon” - de Gelu Solomonescu; cântă în majoritatea spectacolelor teatrului, face înregistrări la radio, tv, pe disc. În anul 1965 a participat la Festivalul „Stelele internaționale europene” ținut în R. D. Germană unde obține premiul de popularitate cu piesele „Lalele” (Temistocle Popa) - se număra printre artiștii care au reluat șlagărul lansat de Luigi Ionescu - și „Mica serenadă” (H. Mălineanu). A murit la vârsta de 88 de ani și a fost incinerat.

Tony Joe White (chitarist, solist, compozitor, maestru al stilului country numit „swamp rock”, a decedat la 75 de ani în Nashville pe 24 octombrie din cauze naturale. Al șaptelea copil al familiei

s-a născut la 24 iulie 1943 în Louisiana, s-a impus în 1968 cu propria compoziție „Polk Salad Annie”, reluată și de Elvis Presley, și a scris și celebra „Rainy Night in Georgia”. Revine în prim plan în 1989, când Tina Turner îi preia cântecul „Steamy Windows”. Solist cu voce baritonală și autorul unor texte aparte, a compus pentru Joe Cocker, Tim McGraw, Dusty Springfield, Ray Charles și mulți alții.

Hugh McDowell, violoncelist, decedează la 6 noiembrie după o grea suferință, la 65 de ani. Hugh Alexander McDowell (n. 31 iulie 1953, Londra), ia lecții de violoncel de la 4 ani, urmează the Royal College of Music și este invitat de Jeff Lynne să intre în Electric Light Orchestra (ELO) în 1972. Va contribui la sonoritățile neobișnuite pentru o grupare rock și va înregistra cu formația până în 1979 albume de top ca *Eldorado*, *Face the Music*, *A New World Record*, *Out of the Blue* și va reveni la Electric Light Orchestra Part II în 1991. A continuat să colaboreze cu ansambluri simfonice, dar și cu artiști rock ca Asia, Geoff Downes, John Wetton.

Florin-Silviu URSULESCU